

“Υπάρχει ένα ποτάμι”

*«Ποταμός, και οι
ρύακες αυτού
θέλουνσιν ευφραίνει
την πόλιν του Θεού,
τον άγιον τόπον των
σκηνωμάτων του
Υψίστου.»*

— *Ψαλμός 46:4*

Ο ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ
έκτος ψαλμός γράφτηκε ως
ενθάρρυνση προς τους Χριστιανούς
κατά την περίοδο μετά την
Πεντηκοστή, και ιδιαίτερα για
σήμερα. Οι συμβολισμοί του
περιγράφουν ορισμένες μοναδικές
πτυχές των δοσοληψιών του Θεού
με το λαό του στις ενοχλητικές

εμπειρίες από τις οποίες περνούν αυτή τη στιγμή.

Ο ψαλμός ξεκινάει: «Ο Θεός είναι καταφυγή
ημών και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεσι.
Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθή, και αν σαλευθή η γη και
μετατοπισθώσι τα όρη εις το μέσον των θαλασσών· και
αν ηχώσι και ταραττώνται τα ύδατα αυτών· και σείωνται
τα όρη διά το έπαρμα αυτών.» Η παρηγορητική σκέψη
ότι ο Θεός είναι το καταφύγιό μας εκφράζεται πολλές
φορές στην Αγία Γραφή. Ένα τέτοιο μέρος είναι το εδάφιο
Παροιμίες 18:10: «Το όνομα του Κυρίου είναι πύργος
οχυρός· ο δίκαιος, καταφεύγων εις αυτόν, είναι εν
ασφαλεία.»

Εδώ απεικονίζεται ένας ισχυρός πύργος, ένα
μέρος όπου οι δίκαιοι, ο λαός του Θεού, έρχονται σε
αυτόν και, κατά συνέπειαν, είναι ασφαλείς ή ανυψώνονται.

Αυτά είναι πράγματι ενθαρρυντικά λόγια. Όλοι όσοι αναζητούν καταφύγιο με τον Θεόν έχουν την πρόσθετη υπόσχεση του Ψαλμού 91:9-12: «Επειδή συ τον Κύριον, την ελπίδα μου, τον Ὑψιστον ἔκαμες καταφύγιόν σου, δεν θέλει συμβαίνει εις σε κακόν, και μᾶστιξ δεν θέλει πλησιάζει εις την σκηνήν σου. Διότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, διά να σε διαφυλάττωσιν εν πάσαις ταις οδοίς σου. Θέλουσι σε σηκώσει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου.» Αυτό το τελευταίο εδάφιο αναφέρθηκε, και εφαρμόστηκε λάθος, από τον Διάβολο σε σχέση με τον δεύτερο πειρασμό του Ιησού στην έρημο. (Ματθ. 4:5-7) Ο Επουράνιος Πατέρας μας δεν κάλεσε τον Ιησού να θέσει απερίσκεπτα σε κίνδυνο τη ζωή του και μετά να περιμένει θαυματουργική απελευθέρωση. Οι άγγελοι σίγουρα χρησιμοποιούνται για να προσφέρουν προστασία και επίβλεψη σε όλους εκείνους που ανήκουν στον Κύριο, αλλά μόνο σύμφωνα με το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα μας. —Λουκάς 22:42

Μετά τον πειρασμό του Ιησού από τον Διάβολο στην έρημο, μας λένε ότι ήρθαν άγγελοι και τον υπηρέτησαν. (Ματθ. 4:11) Καταγράφεται επίσης η θαυματουργική απελευθέρωση του Πέτρου από έναν άγγελο από τη φυλακή και από έναν πρόωρο θάνατο. (Πράξεις 12:7-11) Και εμείς συμμεριζόμαστε την ενθάρρυνση του εδαφίου Ψαλμός 34:7, που λέει: «Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ελευθερώνει αυτούς.» Αυτή είναι μια πολύ εμπνευσμένη αλήθεια που μας δίνει δύναμη και αυτοπεποίθηση καθώς περπατάμε στον χριστιανικό δρόμο.

Η σοφία του Θεού μπορεί να καθορίσει ότι η απελευθέρωσή μας από μια εμπειρία ή δοκιμασία θα γίνει με την απομάκρυνσή της, όπως στην περίπτωση του

Πέτρου. Άλλες φορές, η θεία σοφία μπορεί να καθορίσει ότι η απελευθέρωσή μας δεν θα είναι η αφαίρεση της εμπειρίας, αλλά αντ' αυτού δίνοντάς μας τη δύναμή του για τη στήριξη, ώστε «να μπορέσουμε να υπομείνουμε», τη δοκιμασία, όπως στην περίπτωση του Ιακώβου, που σκοτώθηκε. —Πράξεις 12:1-3· Α' Κορ. 10:13

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΙΣ ΘΛΙΨΕΙΣ

Ο Θεός είναι «καταφυγή ημών και δυνάμεις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεσι», λέει ο ψαλμωδός. Είναι πάντα εκεί· χρειάζεται απλώς να τον επικαλεστούμε για βοήθεια. Εφόσον βαδίζουμε στον δρόμο που περιγράφει ο Λόγος του Θεού ότι οδηγεί σε δοκιμασίες, είναι παρηγορητικό το να θυμόμαστε ότι η βοήθειά του είναι πάντα κοντά. Αν και είναι αλήθεια ότι «πρέπει μέσω πολλών θλίψεων να εισέλθουμε στη βασιλεία», ο καθένας από εμάς μπορεί να μαρτυρήσει ότι κατά τη διάρκεια τέτοιων δοκιμαστικών εμπειριών έχουμε προσωπικά βρει τον Θεό να είναι βοηθός σε κάθε στιγμή ανάγκης. (Πράξεις 14:22) Καθώς αναπολούμε τον χριστιανικό μας περίπατο από την πρώτη φορά που ήρθαμε στον Κύριο μέχρι σήμερα, συνειδητοποιούμε ότι μας έδινε πάντα επαρκή χάρη. —Β' Κορ. 12:9

Όταν έρχονται δύσκολες δοκιμασίες, μπορούμε να αναλογιστούμε τις δοσοληψίες του Θεού μαζί μας στο παρελθόν και να θυμηθούμε πώς μας έχει απελευθερώσει και μας έχει βοηθήσει να νικήσουμε. Έτσι αυτά τα μαθήματα χρησιμεύουν ως δομικά στοιχεία και γινόμαστε πιο δυνατοί για τις δοκιμασίες της στιγμής. «Εάν ο Θεός ήναι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών;» είναι ένα άλλο αγαπημένο εδάφιο πολλών Χριστιανών και είναι επίσης ένα προπύργιο για να μας ενδυναμώνει σε περιόδους άγχους. —Ρωμ 8:31

ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΑΣ

Το προφητικό υπόβαθρο του τεσσαρακοστού έκτου Ψαλμού αφορά τον καιρό της απομάκρυνσης αυτής της συμβολικής γης. Το δεύτερο εδάφιο λέει: «Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθή, και αν σαλευθή η γη και μετατοπισθώσι τα όρη εις το μέσον των θαλασσών.» Η λέξη που μεταφράζεται “σαλευθή” σημαίνει “άλλαξε”. Ο ψαλμωδός δεν μιλάει για τον πλανήτη Γη επειδή έχουμε διαβεβαιωθεί στο εδάφιο Εκκλησιαστής 1:4 ότι «η γη μένει για πάντα». Η λέξη γη, όπως χρησιμοποιείται στον ψαλμό, είναι ένα εύστοχο σύμβολο για τη κοινωνική τάξη που υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων στη γη. Τώρα βρίσκεται υπό την κυριαρχία του Σατανά, ο οποίος είναι ο θεός αυτού του κόσμου—η κοινωνική τάξη που ο Πέτρος μιλάει ως «τους ουρανούς και τη γη, που είναι τώρα». (Β΄ Κορ. 4:4· Β΄ Πέτ. 3:7) Ο ψαλμωδός περιέγραψε αυτή την ίδια τάξη πραγμάτων, όπως θα υπήρχε κοντά στο τέλος της, χρησιμοποιώντας την εικόνα των «βουνών» που «μεταφέρονται στη μέση της θάλασσας». Συνεχίζει αυτή τη σκέψη στο τρίτο εδάφιο, λέγοντας: «και αν ηχώσι και ταράττωνται τα ύδατα αυτών· και σείωνται τα όρη διά το έπαρμα αυτών», σκιαγραφώντας μπροστά στη διανοητική μας όραση μια ταραγμένη θάλασσα που είναι τόσο ισχυρή που κάνει τα βουνά να πέφτουν.

Το Ησαΐας 17:12,13 προσδιορίζει αυτά τα μαινόμενα νερά ως τα ταραγμένα έθνη: «Ουαί εις το πλήθος πολλών λαών, οίτινες κάμνουσι ταραχήν ως την ταραχήν των θαλασσών· και εις τον θόρυβον των εθνών, τα οποία θορυβούσιν ως θόρυβον υδάτων πολλών. Τα έθνη θέλουσι θορυβήσει ως θόρυβον υδάτων πολλών· αλλ’ ο Θεός θέλει ελέγξει αυτά, και θέλουσι φύγει μακράν και θέλουσιν εκδιωχθή, ως το άχυρον των βουνών έμπροσθεν του ανέμου και ως κονιορτός έμπροσθεν του ανεμοστροβίλου.» Σε αυτό το κείμενο, όπως και στον

τεσσαρακοστό έκτο ψαλμό, οι θάλασσες είναι περιγραφικές των ταραγμένων μαζών των ανθρώπων που επαναστατούν. Τα βουνά που μεταφέρονται στη μέση της θάλασσας αντιπροσωπεύουν τα βασίλεια και τις κυβερνήσεις αυτού του κόσμου. Ο Ψαλμός μας δίνει τη δική του ερμηνεία στο εδάφιο έκτο, λέγοντας: «Εφρύαξαν τα έθνη· εσαλεύθησαν αι βασιλείαι.» Διαπιστώνουμε ότι αυτές οι βασιλείες καταστράφηκαν, και καταστρέφονται, από τους υπηκόους των αντίστοιχων κυβερνήσεών τους. Γιατί αυτές οι ανήσυχες μάζες τείνουν να καταστρέψουν την παλιά τάξη πραγμάτων; Όπως το έχει εκφράσει τόσο εύστοχα ένας συγγραφέας, επιδιώκουν «να κερδίσουν τα πραγματικά και φανταστικά δικαιώματά τους». Κάποια είναι θεμιτά και άλλα όχι. Αυτή η δήλωση βοηθά να εξηγηθεί η υποκείμενη δύναμη που καταστρέφει την παρούσα παγκόσμια τάξη πραγμάτων.

Η ΑΜΕΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο Δανιήλ έγραψε στο δωδέκατο κεφάλαιο της προφητείας του για τη μεγάλη αύξηση της γνώσης στην εποχή μας. (εδάφιο 4) Κατά ειρωνικό τρόπο, αυτή η μεγαλύτερη γνώση που ο άνθρωπος ήλπιζε ότι θα τον έσωζε από τα προβλήματα δημιούργησε στην πραγματικότητα περισσότερο χάος. Εξαιτίας του εγωισμού του ανθρώπου, μεγάλο μέρος αυτής της αυξημένης γνώσης εφαρμόστηκε με τρόπο επιζήμιο για την ειρήνη και την ευημερία της ανθρωπότητας, και βοήθησε να επιφέρει έναν καιρόν θλίψεως «οποία ποτέ δεν έγεινεν αφού υπήρξεν έθνος.» —εδάφιο 1

Αναλύοντας τον τρόπο με τον οποίο έχει αυξηθεί η γνώση, σημειώνουμε ότι έχουν εμπλακεί σε μεγάλο βαθμό τεράστιες αλλαγές στις επικοινωνίες. Αν δεν υπήρχαν αυτά τα φαινόμενα, ειδικά οι εξελίξεις των τελευταίων εκατοντάδων ετών, πολλά πράγματα που

συνέβησαν στη γη σήμερα, σε εκπλήρωση της προφητείας, δεν θα είχαν συμβεί. Η αρχή της επικοινωνιακής αναβάθμισης ήταν η εφεύρεση του τυπογραφείου τον δέκατο πέμπτο αιώνα. Από τότε, οι βελτιώσεις στην επικοινωνία συνεχίστηκαν με ολοένα αυξανόμενο ρυθμό μέχρι τις μέρες μας. Τώρα διαθέτουμε ηλεκτρονικούς εκτυπωτές ελεγχόμενους από υπολογιστή, πολλοί από τους οποίους μπορούν να παραγάγουν περισσότερη απόδοση σε λίγα μόνο λεπτά από ό,τι όλα αυτά τα πρώιμα πιεστήρια σε ένα χρόνο. Συνηθισμένες πλέον είναι οι συσκευές μέσων μαζικής ενημέρωσης, όχι μόνο του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης, αλλά και των «έξυπνων» τηλεφώνων σε μέγεθος τσέπης και πολλών άλλων τύπων φορητών συσκευών επικοινωνίας.

Αυτά, μαζί με την παγκόσμια πρόσβαση στο Διαδίκτυο, παρέχουν άμεσες πληροφορίες κάθε είδους όλο το εικοσιτετράωρο, κάθε μέρα του χρόνου. Αυτή η πρόσβαση στην πληροφόρηση έχει προκαλέσει αναταραχή στους ανθρώπους σχετικά με τις παρούσες συνθήκες, αυξάνοντας την επίγνωσή τους για το μειονεκτικό καθεστώς της ζωής τους. Πράγματι, οι βελτιωμένες επικοινωνίες επηρέασαν πραγματικά στο να επιφερθούν δυναμικές ανατροπές στην κοινωνία της γης.

Η ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Στην εικονογραφική γλώσσα του Ψαλμού 46, αυτή η κατάσταση αναταραχής παρομοιάζεται με τους ωκεανούς που βρυχώνται και ταραάζονται και που αφρίζουν μετά. (εδάφιο 3) Έτσι, όλη η δυσaréσκεια στη γη απεικονίζεται ως ένας κυλιόμενος ωκεανός, που σπάει τη βάση των βουνών ή των βασιλείων αυτού του κόσμου και τα κλονίζει μέχρι τα ίδια τους τα θεμέλια—επιφέροντας την καταστροφή τους. —Αγγ. 2:6,7

Ο Ιησούς χρησιμοποίησε μια παρόμοια εικόνα

στο Λουκάς 21:25,26. Είπε ότι ένα σημάδι του τέλους αυτής της εποχής, ή της κοινωνικής τάξης, ήταν ότι «επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία» θα υπάρχει. Η λέξη που μεταφράζεται “απορία” περιέχει τη σκέψη ότι «δεν υπάρχει διέξοδος». Συνεχίζοντας την περιγραφή του για αυτήν την εποχή, ο Ιησούς είπε «και θέλει ηχεί η θάλασσα και τα κύματα, οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή». Θα μπορούσαμε να ρωτήσουμε, βλέπουμε αυτό το σημάδι ότι ζούμε στην εποχή που περιέγραψε ο Ιησούς; Ζούμε στην εποχή που οι καρδιές των ανθρώπων τους ταλαιπωρούν από φόβο;

ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΦΟΒΟΥ

Στο παρελθόν, οι άνθρωποι δεν καταλαμβάνονταν τόσο πολύ από τον φόβο. Σήμερα, όμως, οι ανησυχίες της ανθρωπότητας είναι συντριπτικές και άλυτες. Καθώς παρατηρούμε τις παγκόσμιες συνθήκες, παρατηρούμε ότι υπάρχουν πολλά που ενοχλούν τους ανθρώπους καθώς βλέπουν τα καθημερινά γεγονότα. Πολλοί προβληματίζονται βαθιά από την αυξανόμενη πολιτική διαίρεση και πόλωση. Υπάρχει στρατιωτική δραστηριότητα και πόλεμος που προέρχεται από πολλές γωνιές του πλανήτη και ο συνεπαγόμενος φόβος του μεταξύ των ανθρώπων. Υπάρχουν φόβοι που πηγάζουν από τις τεταμένες σχέσεις μεταξύ των υπερδυνάμεων του κόσμου, καθώς η καθεμία επιδιώκει να κερδίσει το πάνω χέρι μεταξύ των εθνών. Υπάρχει ρύπανση, “κλιματική αλλαγή” και υπερθέρμανση του πλανήτη που προκαλούν φόβο σε πολλούς. Ο συνεχής φόβος της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής αβεβαιότητας μαστίζει σχεδόν όλη την κοινωνία. Ο φόβος για τις απρόβλεπτες ασθένειες, όπως αυτός που παρατηρήθηκε τα τελευταία χρόνια ως

αποτέλεσμα της “πανδημίας” του κορωνοϊού, συνεχίζει να βρίσκεται στο πίσω μέρος του μυαλού πολλών. Έπειτα, υπάρχει ο φόβος ότι οι «πολιτιστικοί πόλεμοι» θα συνεχίσουν να αυξάνονται, είτε σύμφωνα με την ηθική, τις φυλές, τις θρησκείες ή άλλους τομείς, σε βαθμό που η κοινωνία γενικά θα κατακερματιστεί και θα διαιρεθεί τόσο πολύ που μπορεί σύντομα να καταρρεύσει. λόγω έλλειψης κατεύθυνσης.

Μπορούμε να πούμε ότι οι καρδιές των ανθρώπων καταρρέουν από φόβο; Βεβαίως. Υπάρχει μεγάλο άγχος στον κόσμο σήμερα μεταξύ μικρών και μεγάλων. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του ίδιου του Ιησού, όταν βλέπουμε αυτά τα πράγματα να συμβαίνουν, δεν πρέπει να υποκύψουμε στον φόβο, αλλά να συνειδητοποιήσουμε τη μεγάλη σημασία τους! «Όταν δε ταύτα αρχίσωσι να γίνονται, ανακύψατε και σηκώσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς σας.» (Λουκάς 21:28) Αυτά τα γεγονότα που βλέπουμε να συμβαίνουν αποτελούν ένδειξη ότι η Εκκλησία σύντομα θα δοξαστεί και ότι η υπεσχεμένη βασιλεία της δικαιοσύνης και της ειρήνης του Χριστού θα εγκατασταθεί στη γη. —Ησα. 9:6,7· Δαν. 2:44· Λουκάς 1:32,33

Αναλύοντας τις δηλώσεις του Ιησού στο Λουκάς 21 που παρατίθενται στις προηγούμενες παραγράφους, συμπεραίνουμε ότι ο σκοπός του Θεού ήταν μερικοί από τους λαούς του να γίνουν μάρτυρες ενός μέρους αυτής της περιόδου δυσκολίας, ακόμη και όπως εμείς που ζούμε σήμερα βλέπουμε αυτά τα πράγματα. Ωστόσο, δεν πρέπει να φοβόμαστε· δεν πρέπει να αποθαρρυνόμαστε· δεν πρέπει να μπερδευόμαστε γιατί ξέρουμε ότι η θλίψις πρέπει να έρθει και ξέρουμε γιατί πρέπει να έρθει. Αυτό θα πρέπει να τονώσει την πίστη μας και να μας κάνει να διπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας για να είμαστε ευάρεστοι στον Κύριο. Θα πρέπει να μας ενθαρρύνει να

μελετάμε τη Βίβλο πιο επιμελώς από ποτέ, εξετάζοντας και λαμβάνοντας υπόψη το σχέδιο του Θεού—το μόνο σχέδιο που παρέχει σωτηρία σε όλη την ανθρωπότητα. Θα πρέπει να μας κάνει να συγκεντρωθούμε πιστά, κάνοντας την Αλήθεια δική μας και οικοδομώντας τη Χριστιανική αδελφότητα. Θα πρέπει να μας παρακινήσει να συνεχίσουμε τις προσπάθειές μας για τη διάδοση του μηνύματος του «ευαγγελίου της βασιλείας». (Ματθ. 24:14) Πάνω απ' όλα, θα πρέπει να λάβουμε έμπνευση να βάλουμε «ολόκληρη την πανοπλία του Θεού», την πνευματική μας προστασία σε αυτόν τον «πονηρό αιώνα». —Εφεσ. 6:11-13

Μας προτρέπουν επίσης να χαιρόμαστε ως Χριστιανοί κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, να «χαίρουμε εν Κυρίω» πάντα, παρόλο που θα έχουμε δοκιμασίες και εμπειρίες που δεν είναι ευάρεστες για τη σάρκα μας. (Φιλ. 4:4) Πρέπει να υφιστάμεθα αυτές τις δοκιμασίες. Ο Παύλος μας λέει ότι είναι απαραίτητα για να μάθουμε πολύτιμα πνευματικά μαθήματα και να αποδείξουμε τον χριστιανικό μας χαρακτήρα. (Εβρ. 12:5-11) Είναι μέσα από τέτοιες αντιξοότητες που αποδεικνύουμε την υπέρτατη αγάπη μας για τον Επουράνιο Πατέρα και την πίστη μας στο σχέδιό του και στις υποσχέσεις του. Αυτές οι δοκιμασίες καθορίζουν αν έχουμε γνήσια πίστη ή αν είναι επιφανειακή και σε περιόδους άγχους και θλίψεως θα εξαφανιστεί. Ο Παύλος μάς υπενθυμίζει ότι εάν δοκιμαστούμε σωστά από αυτές τις δοκιμασίες, θα μας ενισχύσουν· θα δημιουργήσουν μέσα μας τον «καρπὸν εἰρηνικὸν δικαιοσύνης». —εδάφ. 11

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΤΟ ΔΡΟΣΕΡΟ

Μια ξαφνική αλλαγή σκηνής συμβαίνει στο τέταρτο και το πέμπτο εδάφιο του 46έκτου ψαλμού.

«Ποταμός, και οι ρύακες αυτού θέλουσιν ευφραίνει την πόλιν του Θεού, τον άγιον τόπον των σκηνωμάτων του Υψίστου. Ο Θεός είναι εν τω μέσω αυτής· δεν θέλει σαλευθή· θέλει βοηθήσει αυτήν ο Θεός από του χαράγματος της αυγής.» Μετά από όλη τη διαμάχη και την αναταραχή, τον φόβο και την ταλαιπωρία που περιγράφεται στα πρώτα εδάφια, αυτό το τμήμα του ψαλμού μιλά για ηρεμία και ειρήνη. εδώ επικρατεί ηρεμία και ασφάλεια σε έντονη αντίθεση με τις ταραγμένες θάλασσες. Το ποτάμι και τα ρυάκια του που κάνουν χαρούμενη την πόλη του Θεού συμβολίζουν τις αναζωογονητικές αλήθειες για το σχέδιο του Θεού· η «πόλη του Θεού» είναι η Νέα Ιερουσαλήμ σε προετοιμασία, η Εκκλησία στα τελευταία της στάδια ανάπτυξής της. —Αποκ. 3:12

Ο ποταμός αντιπροσωπεύει το σχέδιο του Θεού καθώς επικεντρώνεται στον Ιησού. Κανονικά ένα ποτάμι τροφοδοτείται από τους παραπόταμους του που εκβάλλουν στον ποταμό, κάνοντας τον ποταμό να μεγαλώνει καθώς περιπλανιέται κατά μήκος της πορείας του. Ωστόσο, ο Ψαλμωδός δεν φαίνεται να μιλάει για αυτό το είδος ποταμού, αλλά μάλλον για ένα υδάτινο ρεύμα παρόμοιο με ένα σύστημα άρδευσης. Σε ένα τέτοιο σύστημα το νερό τραβιέται, αναζωογονεί τη γη και την κάνει γόνιμη. Εάν ο ποταμός για τον οποίο μιλάει ο Ψαλμωδός αντιπροσωπεύει το σχέδιο του Θεού, τότε τα ρυάκια που διακλαδίζονται από αυτόν θα μπορούσαν κάλλιστα να αντιπροσωπεύουν τα πολυάριθμα χαρακτηριστικά αυτού του σχεδίου που απεικονίζονται στις διάφορες θεμελιώδεις διδασκαλίες της Αγίας Γραφής. Όσοι πίνουν από αυτό το ποτάμι, αναζωογονούνται και γνωρίζοντας τον σκοπό του Θεού, τους δίνεται η δυνατότητα να φέρουν πολύ καρπό. —Ιωάννης 15:5,8

Στο Β' Πέτρου 1:3,4, διαβάζουμε ότι «η θεία

δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζώην και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμιαι επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως». Μόνο μέσω της γνώσης του σχεδίου του Θεού και των πολύτιμων υποσχέσεων του μπορούμε να εκτιμήσουμε τον ένδοξο χαρακτήρα του και τις ιδιότητές του περι δικαιοσύνης, σοφίας, αγάπης και δύναμης. Έχουμε το προνόμιο να πίνουμε αυτό το ποτάμι και τα ρυάκια του τώρα και αυτή η γνώση του σχεδίου του, πράγματι, μας έχει κάνει χαρούμενους. Χωρίς πίστη στο σχέδιο του Θεού, οι καρδιές μας θα κατέρρεαν από φόβο, όπως η πλειονότητα της ανθρωπότητας είναι φοβισμένη.

Ο Δαβίδ έγραψε στον Ψαλμό 43:3, «Εξαπόστειλον το φως σου και την αλήθειάν σου· αυτά ας με οδηγώσιν· ας με φέρωσιν εις το όρος της αγιότητός σου και εις τα σκηνώματά σου». Παρόμοια, στον Ψαλμό 46:4, ο Δαβίδ μιλά για «την πόλη του Θεού, τον άγιο τόπο των σκηνωμάτων του Υψίστου». Αυτό αναφέρεται στη Σκηνή του Μαρτυρίου του Ισραήλ στην έρημο, ειδικά στον Ιερό Τόπο αυτής της δομής, που απεικονίζει την κατάστασιν της εκ του πνεύματος γεννήσεως. Ο λαός του Θεού βρίσκεται σε αυτήν την κατάσταση τώρα. Ο Παύλος το περιγράφει αυτό στο εδάφιο Εφεσίου 2:6, όταν λέει ότι «συνανέστησε και συνεκάθισεν [ημάς] εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού». Καθόμαστε μαζί στα ουράνια μέρη — στα Άγια μιας μεγαλύτερης Σκηνής του Μαρτυρίου. Φτάνουμε αυτή τη θέση μέσω της πλήρους αφοσίωσης, ή αφιέρωσης, για να κάνουμε το θέλημα του Θεού και ζώντας μια ζωή αγιασμένη από το Άγιο Πνεύμα. Καθώς κατοικούμε σε αυτόν τον Άγιο Τόπο, λαμβάνουμε τα οφέλη της «επίπλωσής» του. Το νέο μας μυαλό, συμβολικά μιλώντας, φωτίζεται από το φως από το χρυσό κηροπήγιο

και τρεφόμαστε με το ψωμί της αλήθειας που βρίσκεται στο χρυσό τραπέζι. Οι προσευχές μας είναι αποδεκτές και οι ελπίδες μας είναι έγκυρες λόγω του γλυκού θυμιάματος που εισχωρεί στα Άγια των Αγίων και ενώπιον του Θεού, το οποίο ο Ιησούς παρείχε και τοποθέτησε στο χρυσό θυσιαστήριο. —Έξοδος. 30:26-29· 35:10-15· Εβρ. 9:1-12

Η ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στο εδάφιο πέμπτο του Ψαλμού 46, διαβάζουμε: «Ο Θεός είναι εν τω μέσω αυτής· δεν θέλει σαλευθή· θέλει βοηθήσει αυτήν ο Θεός από του χαράγματος της αυγής.». Το Rotherham Emphasized Bible γράφει: «Ο Θεός θα τη βοηθήσει μέχρι την αυγή του πρωινού». Αυτή η απόδοση εκφράζει τη σκέψη ότι στο τέλος της παρούσας Εποχής του Ευαγγελίου, λίγο πριν από την Μεσσιανική βασιλεία, ο Θεός θα βοηθήσει την Εκκλησία και ότι μας ήλθε ειδική βοήθεια αυτή τη στιγμή. Λάβαμε την ευλογία του αυξανόμενου φωτός των βιβλικών αληθειών, μεγαλύτερα προνόμια για μαρτυρία και άλλα είδη υπηρεσίας, διευρυμένες ευκαιρίες για τη συνάθροιση των αδελφών, πολλαπλές βοήθειες για την αποσαφήνιση της γλώσσας της Βίβλου, την κατανόηση των σημείων των καιρών και πολλά άλλα. Ωστόσο και χωρίς αμφιβολία, η μεγαλύτερη βοήθεια από όλα έρχεται στην «πρώτη ανάσταση», η οποία, όταν ολοκληρωθεί, θα φέρει σε πέρας τη μακραίωνη ελπίδα των της Εκκλησίας ίνα δοξαστούν μαζί με τον Χριστό ως συνκληρονόμοι της βασιλείας του. —Αποκ. 20:6· 3:21· Ρωμ. 8:16,17

Το εδάφιο Ψαλμός 46:6,7 αναφέρει ότι ο Θεός «έδωκε φωνήν αυτού· η γη ανελύθη. Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μεθ' ημών· προπύργιον ημών είναι ο Θεός του Ιακώβ. Σελάχ». Ακόμη και μέσα σε αυτά τα μαινόμενα, ταραχώδη γεγονότα που περιγράφονται ως λιώσιμο της γης, δεν χρειάζεται να φοβόμαστε γιατί ο

Θεός είναι το καταφύγιό μας. Είναι ο ψηλός μας πύργος. είναι το φρούριο μας και δεν θα ταρακουνηθούμε! Στη συνέχεια, η λέξη Σελάχ (ή Διάψαλμα) εκφράζει τη σκέψη, «Κάνε παύση και σκέψου ήρεμα».

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ—ΕΙΡΗΝΗΓΙΑΟΛΗΤΗΝΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Ο ψαλμός συνεχίζει: «Ελθετε, ιδέτε τα έργα του Κυρίου· οποίας καταστροφάς έκαμεν εν τη γη. Καταπαύει τους πολέμους έως των περάτων της γής· συντρίβει τόξον και κατακόπτει λόγχην· καίει αμάξας εν πυρί. Ησυχάσατε και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο Θεός· θέλω υψωθή μεταξύ των εθνών· θέλω υψωθή εν τη γη.» Αυτά τα εδάφια μας βοηθούν να δούμε ποια θα είναι η κατάληξη των σημερινών παγκόσμιων γεγονότων. Η φωνή της εξουσίας του Κυρίου θα ακουστεί επιτέλους· τότε θα μιλήσει περί ειρήνης· τότε θα διατάξει όλη την ανθρωπότητα να εισέλθει στην επίγεια βασιλεία του Θεού. —Ματθ. 6:9,10

Το εδάφιο Ησαΐας 60:18 λέει, «Δεν θέλει πλέον ακούεσθαι βία εν τη γη σου, ερήμωσις και καταστροφή εν τοις ορίοις σου· αλλά θέλεις ονομάζει τα τείχη σου Σωτηρίαν και τας πύλας σου Αίνεσιν.» Αυτή είναι μια περιγραφή της συμβολικής Νέας Ιερουσαλήμ. Μια άλλη περικοπή που μιλάει για εκείνη την εποχή λέει: «Και το ύψος του ανθρώπου θέλει υποκύψει, και η έπαρσις των ανθρώπων θέλει ταπεινωθή· μόνος δε ο Κύριος θέλει υψωθή εν εκείνη τη ημέρα.» (Ησα. 2:17) Με αυτό το εδάφιο είμαστε βέβαιοι ότι ο εγωιστικός χαρακτήρας του ανθρώπου θα αφαιρεθεί και θα μάθει να λατρεύει και να υπηρετεί τον ζωντανό Θεό.

Το ποτάμι και τα ρυάκια αυτού του όμορφου προφητικού τεσσαρακοστού έκτου ψαλμού, αναφέρονται επίσης στο Βιβλίο της Αποκάλυψης. «Και το Πνεύμα και η νύμφη λέγουσιν· Ελθέ. Και όστις ακούει, ας είπη. Ελθέ. Και όστις διψά, ας έλθη, και όστις θέλει, ας λαμβάνη

δωρεάν το ύδωρ της ζωής.» (Αποκ. 22:17) Τι υπέροχη προφητική άποψη για τη μεσσιανική βασιλεία όταν όλη η ανθρωπότητα αποκτά ακριβή γνώση για τα σχέδια και τους σκοπούς του Θεού. (Α' Τιμ. 2:4-6) Το εδάφιο Σοφονίας 3:9 λέει για την αρμονία εκείνης της ημέρας: «Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθάραν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν.» Τότε, το αγνό, καθαρό ποτάμι θα κυλήσει από κάτω από τον θρόνο του Θεού για να ευλογήσει όλους τους ανθρώπους. (Αποκ. 22:1) Αυτό είναι το ίδιο ρυάκι που μπορούμε να πιούμε από τώρα—«ένα ποτάμι, τα ρυάκια του οποίου ευφραίνουν την πόλη του Θεού». ■